

τί κάμνω, τότε ο Φρίξος με τὰ πηδήματά του, καὶ τότε κανένα πουλάκι που ἔρχεται καὶ κάθεται δίπλα μου ἄλλοτε πάλιν κάθεται καὶ συλλογίζομαι τί κάμνει ὁ Κίμων. Χθές τὸ βράδυ ἔμεινα κ' ἐγὼ δὲν εἰξέυρω πῶσιν ὄρνιν ἄσπνη, διὰ τὸ ἐνθυμηθῆναι τὸν σκοπὸν που ἔπαιξε ἀπὸ ἑωρὶς στὸ πιάνο ἢ κυρία Μαντάρη. Ἦτο τὸσον εὐμορρο τὸ κομματί καὶ ἢ κυρία Μαντάρη παίζει πιάνο τὸσον ὄρατα! Ὅταν ἐτελείωσε, τὴν συνεχάρη καὶ τὴν εὐχαρίστησεν ὁ μπαμπᾶς. Ὁ Κίμων κ' ἐγὼ, ἐστεκόμεθα καὶ ἀκούαμεν κοντὰ στὸ πιάνο ἢ γιὰ τὸ τοῦ Κίμωνος μᾶς ἔδλεπεν ὄλους ἀπὸ τὴν πολυθρόνα τῆς με ὄρος πολὺ εὐχαρίστημένον. Ἄν ἤμουν ζωγράφος, θὰ ζωγράφιζα τὸ ὄρατον σύμπλεγμα που ἐκάμαμεν.

14 Ιουνίου

Σήμερα, ἀλήθεια καὶ ὄχι χωρατά, ἐμαλώσαμε με τὸν Κίμωνά. Ἰδοὺ πῶς ἄρχισεν αὐτὴ ἡ ἱστορία. Ἐκαθήσαμε οἱ δύο μας στὸ πιάνο νὰ μελετήσωμεν ἕνα κομματί ἀ-κ-α-τ-ρ-μ-α-ί-ν, κ' ἐχάσαμε τὸν χρόνον καὶ τὰ μεπερδέψαμε.

- Μέτρα λοιπόν, μου λέγει.
- Μὰ δὲν τα ἔχασα ἐγὼ!
- Ἄκου ἐκεῖ τί λέγει!
- Λοιπόν, ἐσὺ νὰ μετᾷς!

— Καλέ, ποῖός το εἶπε; Ἐγὼ κάμνω τὸ δυσκολότερο μέρος καὶ πρέπει νὰ χῶ τὸν νοῦν μου νὰ χρωματίζω τὸ παιξίμό μου ἐσὺ πρέπει νὰ με ἀκολουθῆς καὶ νὰ βαστᾷς τὸν χρόνον.

— Μοῦ κάνεις τὸν καιμπόσο, διότι παίζεις τὸ ἐπάνω μέρος! Καὶ ὅμως τώρα δὲ ἐχτύπησες φά-ν-τι-έ-ζ, ἐνῶ εἶνε γραμμένο σ-ι-μ-π-ε-μ-ό-λ.

— Ἐσὺ φταῖς πού μ' ἐσπρωξες! Πιάνεις ὄλην τὴ θέσι μόνη σου κῦττα, κάθεται ἀκριθῶς στὴ μέση τοῦ πιάνου.

— Καλέ, τί τρόπος εἶνε αὐτός; Νά σου πῶ! καλλιτέρα θάκαμνε ἢ μητέρα σου νὰ μας ἀφήσῃ νὰ παίζωμε χωριστά, καὶ ὄχι μαζί.

— Ἄ! μὰ δὲν ὑποφέρεσαι, ἐπὶ τέλους! μου ἀπήντησεν ἐκεῖνος δὲν θέλω πιά νὰ ξαναπαίζω μαζί σου!

— Ὅπως ἀγαπᾷς, τοῦ ἀπήντησα ἐγὼ σκαμμένη στὰ γέλια, θὰ μελετήσω μόνη.

Ἐπῆρε ἕνα βιβλίον ὁ Κίμων κ' ἐπῆγε κ' ἐκάθησε κοντὰ στὸ παράθυρο ἐγὼ, ἄρχισα νὰ μελετῶ με πολλὴν προσοχὴν μίαν σονάταν πού μου ἔδωσε ἢ κυρία Μαντάρη νὰ μάθω. Ἦθελα νὰ ἔλθῃ ἔξαφνα ἢ κυρία Μαντάρη καὶ νὰ με συγχαρῇ διὰ τὰς προόδους μου ἐμπρὸς στὸν Κίμωνά, ἀλλὰ δὲν ἦλθε. Ἐσολογίσθηκα τότε ὅτι, ἂν ὁ Κίμων μου ἐπρότεινε νὰ πᾶμε νὰ παίζωμε, εὐχαρίστως θὰ ἐπήγαινα, διότι ἄρχισα νὰ βαρύνωμαι τὴν σονάταν μου αὐτός ὅμως δὲν ἐσάλευεν ἀπὸ τὴν θέσιν του, καὶ ἐφαίνετο πολὺ ἀπασχολημένος με

τὸ διάβασμά του. Ἐκλείσα τὸ πιάνο, ἔπιασα κ' ἐγὼ ἕνα βιβλίον ἀπὸ τὸ τραπέζι, κ' ἐπῆγα νὰ ἐνθροισθῶ εἰς μίαν πολυθρόναν ἀπέναντι στὴν ἰδική του. Ἐβάλα τὸ χέρι μου ἐπάνω στὰ μάτια μου, γιὰ νὰ μὴ με ἰδῇ τοῦ ἐκτύταξα, καὶ ἐδιάβασα τὸν τίτλον τοῦ βιβλίου τοῦ εἰς τὸ ἐξώφυλλον. Ἦτο ἐν βιβλίονα Περὶ Διαφορικῶν καὶ Ὀλοκληρωτικῶν Λογισμῶν, — ἀνώτερα μαθηματικά δηλαδή. Εἶδα κ' ἐπῆθα νὰ κρατήσω τὰ γέλια, διότι ὁ Κίμων ἐφαίνετο σοβαρωτάτος, κ' ἐγύριζε καμμιά φορὰ καὶ τὰ φύλλα, διὰ νὰ με κάμῃ νὰ ὑποθέσω ὅτι ἐδιάβαζεν. Ὅταν ἐγύρισε τὸ τρίτον φύλλον, ἐτόλμησα νὰ του εἰπῶ:

- Καὶ εἶνε τερπνὸν αὐτὸ που διαβάεις;
- Τερπνότατον.
- Περίεργον! Ἐνόμιζα πῶς δὲν ἐννοιωθες κοινοῦσι ἀπὸ τέτοια
- Τὰ νοιώθω ὅσο καὶ σὺ που διαβάεις τὸ βιβλίον σου ἀνάποδα.

Πραγματικῶς δὲν εἶχα προσέξει ὅτι ἐκράτουσα ἀνάποδα τὸ βιβλίον μου, καὶ αὐτὴ ἡ ἀποκάλυψις μ' ἔκαμε ν' ἀρχίσω κατὰ γέλια, ὥστε ἢ φιλονεικία μᾶς ἐπῆρε τέλος, κ' ἐγίναμεν πάλιν φίλοι.

(Ἐπεται συνέχεια) ΦΩΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ

ΠΟΘΟΙ

Τὴν ὕψηλὴν βαλανιδιά,
τοῦ δάσου τοῦ καμάρι,
Βλέπει ἕνα σπάρτο ταπεινὸ,
σιμά τῆς φυτρωμένο,
Καὶ λέγει: «Νᾶχα καὶ ἐγὼ
κάν τὴ μοῖα τῆς χάρι,
Ποῦ ζῶ ἐδῶ στὰ πόδια τῆς
μικρῆ, λησμονημένο!»

Καὶ ἢ ὕψηλὴν βαλανιδιά
βλέπει πουλί που σχίζει
Μὲ τὰ γερά του τὰ φτερά
σάν βέλος τὸν ἀέρα,
Καὶ μ' ἀναστεναγμὸ βαθύ,
μὲ πείσμα μουμουρίζει:
«Κι' ἐγὼ γιὰ πάντ' ἀκίνητη
θὰ λυώσω ἐδῶ πέρα!»

Καὶ τὸ πουλί ἔχει κι' αὐτὸ
τὸν πόθο τὸν δικό του.
Τὸν ἀνθρώπον ἐκτύταξε
καὶ λαχταρεῖ τὴ καρδιά του:
«Νᾶχα κι' ἐγὼ τὴν τύχη του,
νᾶχα τὸ ροιζικὸ του,
Νὰ μ' ἔχη ὁ κόσμος ἄρχοντα,
νὰ μ' ἔχη βασιλεῖα του!»

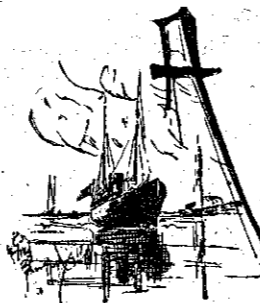
Κι' ὁ ἀνθρώπος στὸν οὐρανὸ
ἐσῆκωσε τὸ μάτι.
Κάτι τι νοιώθει μέσα του
καὶ λαχταρεῖ κάτι
Ποῦ δὲν το βρίσκει εἰς τὴ γῆ
στὸν κόσμον τὸν στενὸ . . .
Κι' ἢ γῆ τον πνίγει, καὶ ποθεῖ
τὸν ἀπειρο οὐρανὸ!

(Κατὰ τὸ Γαλλικόν.) ΕΙΜΑΡΜΕΝΗ

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΠΕΡΙ ΑΝΕΜΩΝ ΚΑΙ ΥΑΑΤΩΝ

Ἀγαπητοί μου,

ΔΗΘΙΝΑ σὰς λέγω, ποτὲ πλέον εἰς τὴν ζωὴν μου δὲν θὰ πιστεύσω μετεωρολογικὰς προφητείας! Ἀπὸ τὸ καλοκαίρι, ἐνθυμούμαι, οἱ μετεωρολόγοι ἐπροφήτευσαν ὅτι ὁ ἐφετεινὸς χειμὼν θὰ εἶνε βαρύτερος. Καὶ με τὴν βεβαιότητα, με τὴν πεποίθησιν τὸ ἔλεγαν, ὥστε ἤρχισα νὰ κρυθῶ καὶ νὰ τρέμω προκαταβολικῶς. Ἐρροδοῦμεν ὅτι ὁ χειμὼν θὰ ἦτο μακρὸς καὶ ἀτελεύτητος ὅτι θὰ ἤρχιζεν ἀπὸ τὸν Σεπτέμβριον καὶ θὰ ἐτελείωνε τὸν Ἀπρίλιον ὅτι ὁ ἥλιος θὰ ἐκρύπτετο ἐπὶ μήνας ὅτι θὰ εἶχαμεν χιόνια καὶ πάγους, βροχὰς καὶ ἀνέμους ὅτι τὸ θερμόμετρον θὰ κατέβαινε εἰς ἀμέτρητα βάθη καὶ ὅτι ἐπὶ πολλὸν καιρὸν θὰ ἦμεθα τὸσον δυστυχεῖς, ὅσον εἰμπορεῖ νὰ εἶνε ἀνθρώποι μεσημερινοί, ἀσυνείηστοι με τέτοια παιγνίδια καὶ ἀπροετοίμαστοι ἐντελῶς διὰ χειμῶνας βαρεῖς καὶ μακροῦς. . .

Ἐπέρασά ὄλον αὐτὸν τὸν καιρὸν ὑπὸ τὴν ἀπειλήν τῆς προφητείας. Κάθε ἡμέραν ψυχρὰν, ἐπίστευα ὅτι θὰ τὴν διεδέχετο ἡμέρα ψυχροτέρα καὶ ὅταν ἔβλεπα ἔξαφνα ὅτι ὁ καιρὸς ἐδιορθώοντο, ἐρροδοῦμεν ὅτι ἦτο παγὴς καὶ ἀπάτη. . . Μίαν ἡμέραν, εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ χειμῶνος, τὰ βουνὰ ἐσκεπάσθησαν ἀπὸ χιόνια. . . «Ἐτελείωσαν τὰ ψέμματα, εἶπα ἄρχιζει ὁ φεβρὸς χειμῶν! τὴν ἡμέραν ψυχρὰν, ἐπίστευα ὅτι θὰ τὴν διεδέχετο ἡμέρα ψυχροτέρα καὶ ὅταν ἔβλεπα ἔξαφνα ὅτι ὁ καιρὸς ἐδιορθώοντο, ἐρροδοῦμεν ὅτι ἦτο παγὴς καὶ ἀπάτη. . . Μίαν ἡμέραν, εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ χειμῶνος, τὰ βουνὰ ἐσκεπάσθησαν ἀπὸ χιόνια. . . «Ἐτελείωσαν τὰ ψέμματα, εἶπα ἄρχιζει ὁ φεβρὸς χειμῶν! τὴν ἡμέραν ψυχρὰν, ἐπίστευα ὅτι θὰ τὴν διεδέχετο ἡμέρα ψυχροτέρα καὶ ὅταν ἔβλεπα ἔξαφνα ὅτι ὁ καιρὸς ἐδιορθώοντο, ἐρροδοῦμεν ὅτι ἦτο παγὴς καὶ ἀπάτη. . . Μίαν ἡμέραν, εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ χειμῶνος, τὰ βουνὰ ἐσκεπάσθησαν ἀπὸ χιόνια. . . «Ἐτελείωσαν τὰ ψέμματα, εἶπα ἄρχιζει ὁ φεβρὸς χειμῶν! τὴν ἡμέραν ψυχρὰν, ἐπίστευα ὅτι θὰ τὴν διεδέχετο ἡμέρα ψυχροτέρα καὶ ὅταν ἔβλεπα ἔξαφνα ὅτι ὁ καιρὸς ἐδιορθώοντο, ἐρροδοῦμεν ὅτι ἦτο παγὴς καὶ ἀπάτη. . . Μίαν ἡμέραν, εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ χειμῶνος, τὰ βουνὰ ἐσκεπάσθησαν ἀπὸ χιόνια. . . «Ἐτελείωσαν τὰ ψέμματα, εἶπα ἄρχιζει ὁ φεβρὸς χειμῶν! τὴν ἡμέραν ψυχρὰν, ἐπίστευα ὅτι θὰ τὴν διεδέχετο ἡμέρα ψυχροτέρα καὶ ὅταν ἔβλεπα ἔξαφνα ὅτι ὁ καιρὸς ἐδιορθώοντο, ἐρροδοῦμεν ὅτι ἦτο παγὴς καὶ ἀπάτη. . . Μίαν ἡμέραν, εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ χειμῶνος, τὰ βουνὰ ἐσκεπάσθησαν ἀπὸ χιόνια. . . «Ἐτελείωσαν τὰ ψέμματα, εἶπα ἄρχιζει ὁ φεβρὸς χειμῶν! τὴν ἡμέραν ψυχρὰν, ἐπίστευα ὅτι θὰ τὴν διεδέχετο ἡμέρα ψυχροτέρα καὶ ὅταν ἔβλεπα ἔξαφνα ὅτι ὁ καιρὸς ἐδιορθώοντο, ἐρροδοῦμεν ὅτι ἦτο παγὴς καὶ ἀπάτη. . . Μίαν ἡμέραν, εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ χειμῶνος, τὰ βουνὰ ἐσκεπάσθησαν ἀπὸ χιόνια. . . «Ἐτελείωσαν τὰ ψέμματα, εἶπα ἄρχιζει ὁ φεβρὸς χειμῶν! τὴν ἡμέραν ψυχρὰν, ἐπίστευα ὅτι θὰ τὴν διεδέχετο ἡμέρα ψυχροτέρα καὶ ὅταν ἔβλεπα ἔξαφνα ὅτι ὁ καιρὸς ἐδιορθώοντο, ἐρροδοῦμεν ὅτι ἦτο παγὴς καὶ ἀπάτη. . . Μίαν ἡμέραν, εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ χειμῶνος, τὰ βουνὰ ἐσκεπάσθησαν ἀπὸ χιόνια. . . «Ἐτελείωσαν τὰ ψέμματα, εἶπα ἄρχιζει ὁ φεβρὸς χειμῶν! τὴν ἡμέραν ψυχρὰν, ἐπίστευα ὅτι θὰ τὴν διεδέχετο ἡμέρα ψυχροτέρα καὶ ὅταν ἔβλεπα ἔξαφνα ὅτι ὁ καιρὸς ἐδιορθώοντο, ἐρροδοῦμεν ὅτι ἦτο παγὴς καὶ ἀπάτη. . . Μίαν ἡμέραν, εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ χειμῶνος, τὰ βουνὰ ἐσκεπάσθησαν ἀπὸ χιόνια. . . «Ἐτελείωσαν τὰ ψέμματα, εἶπα ἄρχιζει ὁ φεβρὸς χειμῶν! τὴν ἡμέραν ψυχρὰν, ἐπίστευα ὅτι θὰ τὴν διεδέχετο ἡμέρα ψυχροτέρα καὶ ὅταν ἔβλεπα ἔξαφνα ὅτι ὁ καιρὸς ἐδιορθώοντο, ἐρροδοῦμεν ὅτι ἦτο παγὴς καὶ ἀπάτη. . . Μίαν ἡμέραν, εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ χειμῶνος, τὰ βουνὰ ἐσκεπάσθησαν ἀπὸ χιόνια. . . «Ἐτελείωσαν τὰ ψέμματα, εἶπα ἄρχιζει ὁ φεβρὸς χειμῶν! τὴν ἡμέραν ψυχρὰν, ἐπίστευα ὅτι θὰ τὴν διεδέχετο ἡμέρα ψυχροτέρα καὶ ὅταν ἔβλεπα ἔξαφνα ὅτι ὁ καιρὸς ἐδιορθώοντο, ἐρροδοῦμεν ὅτι ἦτο παγὴς καὶ ἀπάτη. . . Μίαν ἡμέραν, εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ χειμῶνος, τὰ βουνὰ ἐσκεπάσθησαν ἀπὸ χιόνια. . . «Ἐτελείωσαν τὰ ψέμματα, εἶπα ἄρχιζει ὁ φεβρὸς χειμῶν! τὴν ἡμέραν ψυχρὰν, ἐπίστευα ὅτι θὰ τὴν διεδέχετο ἡμέρα ψυχροτέρα καὶ ὅταν ἔβλεπα ἔξαφνα ὅτι ὁ καιρὸς ἐδιορθώοντο, ἐρροδοῦμεν ὅτι ἦτο παγὴς καὶ ἀπάτη. . . Μίαν ἡμέραν, εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ χειμῶνος, τὰ βουνὰ ἐσκεπάσθησαν ἀπὸ χιόνια. . . «Ἐτελείωσαν τὰ ψέμματα, εἶπα ἄρχιζει ὁ φεβρὸς χειμῶν! τὴν ἡμέραν ψυχρὰν, ἐπίστευα ὅτι θὰ τὴν διεδέχετο ἡμέρα ψυχροτέρα καὶ ὅταν ἔβλεπα ἔξαφνα ὅτι ὁ καιρὸς ἐδιορθώοντο, ἐρροδοῦμεν ὅτι ἦτο παγὴς καὶ ἀπάτη. . . Μίαν ἡμέραν, εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ χειμῶνος, τὰ βουνὰ ἐσκεπάσθησαν ἀπὸ χιόνια. . . «Ἐτελείωσαν τὰ ψέμματα, εἶπα ἄρχιζει ὁ φεβρὸς χειμῶν! τὴν ἡμέραν ψυχρὰν, ἐπίστευα ὅτι θὰ τὴν διεδέχετο ἡμέρα ψυχροτέρα καὶ ὅταν ἔβλεπα ἔξαφνα ὅτι ὁ καιρὸς ἐδιορθώοντο, ἐρροδοῦμεν ὅτι ἦτο παγὴς καὶ ἀπάτη. . . Μίαν ἡμέραν, εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ χειμῶνος, τὰ βουνὰ ἐσκεπάσθησαν ἀπὸ χιόνια. . . «Ἐτελείωσαν τὰ ψέμματα, εἶπα ἄρχιζει ὁ φεβρὸς χειμῶν! τὴν ἡμέραν ψυχρὰν, ἐπίστευα ὅτι θὰ τὴν διεδέχετο ἡμέρα ψυχροτέρα καὶ ὅταν ἔβλεπα ἔξαφνα ὅτι ὁ καιρὸς ἐδιορθώοντο, ἐρροδοῦμεν ὅτι ἦτο παγὴς καὶ ἀπάτη. . . Μίαν ἡμέραν, εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ χειμῶνος, τὰ βουνὰ ἐσκεπάσθησαν ἀπὸ χιόνια. . . «Ἐτελείωσαν τὰ ψέμματα, εἶπα ἄρχιζει ὁ φεβρὸς χειμῶν! τὴν ἡμέραν ψυχρὰν, ἐπίστευα ὅτι θὰ τὴν διεδέχετο ἡμέρα ψυχροτέρα καὶ ὅταν ἔβλεπα ἔξαφνα ὅτι ὁ καιρὸς ἐδιορθώοντο, ἐρροδοῦμεν ὅτι ἦτο παγὴς καὶ ἀπάτη. . . Μίαν ἡμέραν, εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ χειμῶνος, τὰ βουνὰ ἐσκεπάσθησαν ἀπὸ χιόνια. . . «Ἐτελείωσαν τὰ ψέμματα, εἶπα ἄρχιζει ὁ φεβρὸς χειμῶν! τὴν ἡμέραν ψυχρὰν, ἐπίστευα ὅτι θὰ τὴν διεδέχετο ἡμέρα ψυχροτέρα καὶ ὅταν ἔβλεπα ἔξαφνα ὅτι ὁ καιρὸς ἐδιορθώοντο, ἐρροδοῦμεν ὅτι ἦτο παγὴς καὶ ἀπάτη. . . Μίαν ἡμέραν, εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ χειμῶνος, τὰ βουνὰ ἐσκεπάσθησαν ἀπὸ χιόνια. . . «Ἐτελείωσαν τὰ ψέμματα, εἶπα ἄρχιζει ὁ φεβρὸς χειμῶν! τὴν ἡμέραν ψυχρὰν, ἐπίστευα ὅτι θὰ τὴν διεδέχετο ἡμέρα ψυχροτέρα καὶ ὅταν ἔβλεπα ἔξαφνα ὅτι ὁ καιρὸς ἐδιορθώοντο, ἐρροδοῦμεν ὅτι ἦτο παγὴς καὶ ἀπάτη. . . Μίαν ἡμέραν, εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ χειμῶνος, τὰ βουνὰ ἐσκεπάσθησαν ἀπὸ χιόνια. . . «Ἐτελείωσαν τὰ ψέμματα, εἶπα ἄρχιζει ὁ φεβρὸς χειμῶν! τὴν ἡμέραν ψυχρὰν, ἐπίστευα ὅτι θὰ τὴν διεδέχετο ἡμέρα ψυχροτέρα καὶ ὅταν ἔβλεπα ἔξαφνα ὅτι ὁ καιρὸς ἐδιορθώοντο, ἐρροδοῦμεν ὅτι ἦτο παγὴς καὶ ἀπάτη. . . Μίαν ἡμέραν, εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ χειμῶνος, τὰ βουνὰ ἐσκεπάσθησαν ἀπὸ χιόνια. . . «Ἐτελείωσαν τὰ ψέμματα, εἶπα ἄρχιζει ὁ φεβρὸς χειμῶν! τὴν ἡμέραν ψυχρὰν, ἐπίστευα ὅτι θὰ τὴν διεδέχετο ἡμέρα ψυχροτέρα καὶ ὅταν ἔβλεπα ἔξαφνα ὅτι ὁ καιρὸς ἐδιορθώοντο, ἐρροδοῦμεν ὅτι ἦτο παγὴς καὶ ἀπάτη. . . Μίαν ἡμέραν, εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ χειμῶνος, τὰ βουνὰ ἐσκεπάσθησαν ἀπὸ χιόνια. . . «Ἐτελείωσαν τὰ ψέμματα, εἶπα ἄρχιζει ὁ φεβρὸς χειμῶν! τὴν ἡμέραν ψυχρὰν, ἐπίστευα ὅτι θὰ τὴν διεδέχετο ἡμέρα ψυχροτέρα καὶ ὅταν ἔβλεπα ἔξαφνα ὅτι ὁ καιρὸς ἐδιορθώοντο, ἐρροδοῦμεν ὅτι ἦτο παγὴς καὶ ἀπάτη. . . Μίαν ἡμέραν, εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ χειμῶνος, τὰ βουνὰ ἐσκεπάσθησαν ἀπὸ χιόνια. . . «Ἐτελείωσαν τὰ ψέμματα, εἶπα ἄρχιζει ὁ φεβρὸς χειμῶν! τὴν ἡμέραν ψυχρὰν, ἐπίστευα ὅτι θὰ τὴν διεδέχετο ἡμέρα ψυχροτέρα καὶ ὅταν ἔβλεπα ἔξαφνα ὅτι ὁ καιρὸς ἐδιορθώοντο, ἐρροδοῦμεν ὅτι ἦτο παγὴς καὶ ἀπάτη. . . Μίαν ἡμέραν, εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ χειμῶνος, τὰ βουνὰ ἐσκεπάσθησαν ἀπὸ χιόνια. . . «Ἐτελείωσαν τὰ ψέμματα, εἶπα ἄρχιζει ὁ φεβρὸς χειμῶν! τὴν ἡμέραν ψυχρὰν, ἐπίστευα ὅτι θὰ τὴν διεδέχετο ἡμέρα ψυχροτέρα καὶ ὅταν ἔβλεπα ἔξαφνα ὅτι ὁ καιρὸς ἐδιορθώοντο, ἐρροδοῦμεν ὅτι ἦτο παγὴς καὶ ἀπάτη. . . Μίαν ἡμέραν, εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ χειμῶνος, τὰ βουνὰ ἐσκεπάσθησαν ἀπὸ χιόνια. . . «Ἐτελείωσαν τὰ ψέμματα, εἶπα ἄρχιζει ὁ φεβρὸς χειμῶν! τὴν ἡμέραν ψυχρὰν, ἐπίστευα ὅτι θὰ τὴν διεδέχετο ἡμέρα ψυχροτέρα καὶ ὅταν ἔβλεπα ἔξαφνα ὅτι ὁ καιρὸς ἐδιορθώοντο, ἐρροδοῦμεν ὅτι ἦτο παγὴς καὶ ἀπάτη. . . Μίαν ἡμέραν, εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ χειμῶνος, τὰ βουνὰ ἐσκεπάσθησαν ἀπὸ χιόνια. . . «Ἐτελείωσαν τὰ ψέμματα, εἶπα ἄρχιζει ὁ φεβρὸς χειμῶν! τὴν ἡμέραν ψυχρὰν, ἐπίστευα ὅτι θὰ τὴν διεδέχετο ἡμέρα ψυχροτέρα καὶ ὅταν ἔβλεπα ἔξαφνα ὅτι ὁ καιρὸς ἐδιορθώοντο, ἐρροδοῦμεν ὅτι ἦτο παγὴς καὶ ἀπάτη. . . Μίαν ἡμέραν, εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ χειμῶνος, τὰ βουνὰ ἐσκεπάσθησαν ἀπὸ χιόνια. . . «Ἐτελείωσαν τὰ ψέμματα, εἶπα ἄρχιζει ὁ φεβρὸς χειμῶν! τὴν ἡμέραν ψυχρὰν, ἐπίστευα ὅτι θὰ τὴν διεδέχετο ἡμέρα ψυχροτέρα καὶ ὅταν ἔβλεπα ἔξαφνα ὅτι ὁ καιρὸς ἐδιορθώοντο, ἐρροδοῦμεν ὅτι ἦτο παγὴς καὶ ἀπάτη. . . Μίαν ἡμέραν, εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ χειμῶνος, τὰ βουνὰ ἐσκεπάσθησαν ἀπὸ χιόνια. . . «Ἐτελείωσαν τὰ ψέμματα, εἶπα ἄρχιζει ὁ φεβρὸς χειμῶν! τὴν ἡμέραν ψυχρὰν, ἐπίστευα ὅτι θὰ τὴν διεδέχετο ἡμέρα ψυχροτέρα καὶ ὅταν ἔβλεπα ἔξαφνα ὅτι ὁ καιρὸς ἐδιορθώοντο, ἐρροδοῦμεν ὅτι ἦτο παγὴς καὶ ἀπάτη. . . Μίαν ἡμέραν, εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ χειμῶνος, τὰ βουνὰ ἐσκεπάσθησαν ἀπὸ χιόνια. . . «Ἐτελείωσαν τὰ ψέμματα, εἶπα ἄρχιζει ὁ φεβρὸς χειμῶν! τὴν ἡμέραν ψυχρὰν, ἐπίστευα ὅτι θὰ τὴν διεδέχετο ἡμέρα ψυχροτέρα καὶ ὅταν ἔβλεπα ἔξαφνα ὅτι ὁ καιρὸς ἐδιορθώοντο, ἐρροδοῦμεν ὅτι ἦτο παγὴς καὶ ἀπάτη. . . Μίαν ἡμέραν, εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ χειμῶνος, τὰ βουνὰ ἐσκεπάσθησαν ἀπὸ χιόνια. . . «Ἐτελείωσαν τὰ ψέμματα, εἶπα ἄρχιζει ὁ φεβρὸς χειμῶν! τὴν ἡμέραν ψυχρὰν, ἐπίστευα ὅτι θὰ τὴν διεδέχετο ἡμέρα ψυχροτέρα καὶ ὅταν ἔβλεπα ἔξαφνα ὅτι ὁ καιρὸς ἐδιορθώοντο, ἐρροδοῦμεν ὅτι ἦτο παγὴς καὶ ἀπάτη. . . Μίαν ἡμέραν, εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ χειμῶνος, τὰ βουνὰ ἐσκεπάσθησαν ἀπὸ χιόνια. . . «Ἐτελείωσαν τὰ ψέμματα, εἶπα ἄρχιζει ὁ φεβρὸς χειμῶν! τὴν ἡμέραν ψυχρὰν, ἐπίστευα ὅτι θὰ τὴν διεδέχετο ἡμέρα ψυχροτέρα καὶ ὅταν ἔβλεπα ἔξαφνα ὅτι ὁ καιρὸς ἐδιορθώοντο, ἐρροδοῦμεν ὅτι ἦτο παγὴς καὶ ἀπάτη. . . Μίαν ἡμέραν, εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ χειμῶνος, τὰ βουνὰ ἐσκεπάσθησαν ἀπὸ χιόνια. . . «Ἐτελείωσαν τὰ ψέμματα, εἶπα ἄρχιζει ὁ φεβρὸς χειμῶν! τὴν ἡμέραν ψυχρὰν, ἐπίστευα ὅτι θὰ τὴν διεδέχετο ἡμέρα ψυχροτέρα καὶ ὅταν ἔβλεπα ἔξαφνα ὅτι ὁ καιρὸς ἐδιορθώοντο, ἐρροδοῦμεν ὅτι ἦτο παγὴς καὶ ἀπάτη. . . Μίαν ἡμέραν, εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ χειμῶνος, τὰ βουνὰ ἐσκεπάσθησαν ἀπὸ χιόνια. . . «Ἐτελείωσαν τὰ ψέμματα, εἶπα ἄρχιζει ὁ φεβρὸς χειμῶν! τὴν ἡμέραν ψυχρὰν, ἐπίστευα ὅτι θὰ τὴν διεδέχετο ἡμέρα ψυχροτέρα καὶ ὅταν ἔβλεπα ἔξαφνα ὅτι ὁ καιρὸς ἐδιορθώοντο, ἐρροδοῦμεν ὅτι ἦτο παγὴς καὶ ἀπάτη. . . Μίαν ἡμέραν, εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ χειμῶνος, τὰ βουνὰ ἐσκεπάσθησαν ἀπὸ χιόνια. . . «Ἐτελείωσαν τὰ ψέμματα, εἶπα ἄρχιζει ὁ φεβρὸς χειμῶν! τὴν ἡμέραν ψυχρὰν, ἐπίστευα ὅτι θὰ τὴν διεδέχετο ἡμέρα ψυχροτέρα καὶ ὅταν ἔβλεπα ἔξαφνα ὅτι ὁ καιρὸς ἐδιορθώοντο, ἐρροδοῦμεν ὅτι ἦτο παγὴς καὶ ἀπάτη. . . Μίαν ἡμέραν, εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ χειμῶνος, τὰ βουνὰ ἐσκεπάσθησαν ἀπὸ χιόνια. . . «Ἐτελείωσαν τὰ ψέμματα, εἶπα ἄρχιζει ὁ φεβρὸς χειμῶν! τὴν ἡμέραν ψυχρὰν, ἐπίστευα ὅτι θὰ τὴν διεδέχετο ἡμέρα ψυχροτέρα καὶ ὅταν ἔβλεπα ἔξαφνα ὅτι ὁ καιρὸς ἐδιορθώοντο, ἐρροδοῦμεν ὅτι ἦτο παγὴς καὶ ἀπάτη. . . Μίαν ἡμέραν, εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ χειμῶνος, τὰ βουνὰ ἐσκεπάσθησαν ἀπὸ χιόνια. . . «Ἐτελείωσαν τὰ ψέμματα, εἶπα ἄρχιζει ὁ φεβρὸς χειμῶν! τὴν ἡμέραν ψυχρὰν, ἐπίστευα ὅτι θὰ τὴν διεδέχετο ἡμέρα ψυχροτέρα καὶ ὅταν ἔβλεπα ἔξαφνα ὅτι ὁ καιρὸς ἐδιορθώοντο, ἐρροδοῦμεν ὅτι ἦτο παγὴς καὶ ἀπάτη. . . Μίαν ἡμέραν, εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ χειμῶνος, τὰ βουνὰ ἐσκεπάσθησαν ἀπὸ χιόνια. . . «Ἐτελείωσαν τὰ ψέμματα, εἶπα ἄρχιζει ὁ φεβρὸς χειμῶν! τὴν ἡμέραν ψυχρὰν, ἐπίστευα ὅτι θὰ τὴν διεδέχετο ἡμέρα ψυχροτέρα καὶ ὅταν ἔβλεπα ἔξαφνα ὅτι ὁ καιρὸς ἐδιορθώοντο, ἐρροδοῦμεν ὅτι ἦτο παγὴς καὶ ἀπάτη. . . Μίαν ἡμέραν, εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ χειμῶνος, τὰ βουνὰ ἐσκεπάσθησαν ἀπὸ χιόνια. . . «Ἐτελείωσαν τὰ ψέμματα, εἶπα ἄρχιζει ὁ φεβρὸς χειμῶν! τὴν ἡμέραν ψυχρὰν, ἐπίστευα ὅτι θὰ τὴν διεδέχετο ἡμέρα ψυχροτέρα καὶ ὅταν ἔβλεπα ἔξαφνα ὅτι ὁ καιρὸς ἐδιορθώοντο, ἐρροδοῦμεν ὅτι ἦτο παγὴς καὶ ἀπάτη. . . Μίαν ἡμέραν, εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ χειμῶνος, τὰ βουνὰ ἐσκεπάσθησαν ἀπὸ χιόνια. . . «Ἐτελείωσαν τὰ ψέμματα, εἶπα ἄρχιζει ὁ φεβρὸς χειμῶν! τὴν ἡμέραν ψυχρὰν, ἐπίστευα ὅτι θὰ τὴν διεδέχετο ἡμέρα ψυχροτέρα καὶ ὅταν ἔβλεπα ἔξαφνα ὅτι ὁ καιρὸς ἐδιορθώοντο, ἐρροδοῦμεν ὅτι ἦτο παγὴς καὶ ἀπάτη. . . Μίαν ἡμέραν, εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ χειμῶνος, τὰ βουνὰ ἐσκεπάσθησαν ἀπὸ χιόνια. . . «Ἐτελείωσαν τὰ ψέμματα, εἶπα ἄρχιζει ὁ φεβρὸς χειμῶν! τὴν ἡμέραν ψυχρὰν, ἐπίστευα ὅτι θὰ τὴν διεδέχετο ἡμέρα ψυχροτέρα καὶ ὅταν ἔβλεπα ἔξαφνα ὅτι ὁ καιρὸς ἐδιορθώοντο, ἐρροδοῦμεν ὅτι ἦτο παγὴς καὶ ἀπάτη. . . Μίαν ἡμέραν, εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ χειμῶνος, τὰ βουνὰ ἐσκεπάσθησαν ἀπὸ χιόνια. . . «Ἐτελείωσαν τὰ ψέμματα, εἶπα ἄρχιζει ὁ φεβρὸς χειμῶν! τὴν ἡμέραν ψυχρὰν, ἐ

— Πού είνε τὸ καράβι; ἤρώτησεν ὁ Χάρρης Μάρκελ.

— Ἐκεῖ κάτω, ἀπήντησεν ὁ Κόρτης, ἐκτείνων τὴν χεῖρα πρὸς τὰ νοτιανατολικά.

Τίποτε δὲν ἐφαίνετο μέσα εἰς τὴν οὐμίχλην. Ἀλλὰ βεβαίως, ὅταν θὰ ἐπλησίαζαν τὸ πλοῖον, θὰ ἐβλεπαν χωρὶς ἄλλο τὸν φανὸν τοῦ προβόλου.

Ὁ Κόρτης, κυρνευθεὶς ἀπὸ ἀνυπομονήσαν καὶ ἀνησυχίαν, ἀπεμακρύνθη περὶ τὰ πενήντα βήματα πρὸς τὰ σπίτια τῆς

στευσαν πρὸς στιγμήν ὅτι ἡ τύχη ἐστρέφετο ἐναντίον των.

Πραγματικῶς, εἰς τὸ ἄκρον τῆς ὁδοῦ ὅπου ἦτο ἡ ταβέρνα τῆς «Κυκλῆς Ἀλώπεκος», ἠκούσθη ὄχλοβὴ καὶ θόρυβος.

Ὁ κόσμος, μὲ κραυγὰς καὶ σκουνημάτα, ἐξεχύθη εἰς τὴν προκουμαίαν. Ἐκείνην τὴν στιγμήν ἕνας φανὸς τοῦ φωταερίου ἐφώτιζε τὴν γωνίαν τοῦ δρόμου, καὶ τὸ μέρος δὲν ἦτο πλέον τόσο σκοτεινόν. Ἀπὸ τὸ χεῖλος τῆς προκουμαίας ὁ Χάρρης Μάρκελ ἐβλεπε τί συνέβαι-

νευ. Ἀλλὰ καὶ ὁ Κόρτης ἐσπευσε νὰ ἐπιστρέψῃ, διότι δὲν εἶχε καμμίαν ὄρεξιν νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὸν καυγᾶν, ὅπου γρήγορα θὰ τον ἀνεγνώρι-

ζαν.

Μέσα εἰς τὸν συνωστισμὸν ἐκείνον, οἱ ἀστυφύλακες εἶχαν συλλάβῃ δὲ ὁ ἄνδρας καὶ τοὺς ἐκρατοῦσαν γερά. Οἱ δύο αὐτοὶ ἄνδρες ἔκα-

μναν τὰ ἀδύνατα δυνατὰ διὰ νὰ φύγουν. Καὶ εἰς τὰς φωνὰς των προσετίθεντο αἱ φωναὶ εἰκοσάδος ἄλλων, οἱ ὅποιοι ἐφώναζαν ἄλλο ὑπὲρ καὶ ἄλλοι κατὰ τῶν συλληφθέντων.

Οἱ σύντροφοι τοῦ Χάρρη Μάρκελ ἐσκέφθησαν φυσικά, ὅτι οἱ συλληφθέντες, κατὰ πᾶσαν πιθανό-

τητα, θὰ ἦσαν ὁ ναύκληρος καὶ ὁ μάγειρος.

— Τοῦ; ἐπίασαν . . . τοῦ; ἐπίασαν! εἶπεν ἕνας.

— Καὶ τώρα, πῶς νὰ τοὺς γλυτώσωμε! εἶπεν ἕνας ἄλλος.

— Σαπλαθῆτε ὅλοι κάτω! διέταξεν ὁ Χάρρης Μάρκελ.

Φρόνιμον τὸ μέτρον, διότι ἂν οἱ δύο καθυστερήσαντες εἶχαν περιπέσῃ εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἀστυνομικῶν, αὐτοὶ βεβαίως θὰ ἔκαμναν τὸν συλλογισμὸν ὅτι καὶ οἱ ἄλλοι δὲν εὕρισκοντο μακρὰν, καὶ δὲν θ' ἄρναν οὔτε καράβι οὔτε βαρκουῖλα

χωρὶς νὰ τα ψιζοῦν λεπτομερέστατα.

Ὁ Χάρρης Μάρκελ δὲν τα ἔχασε καθόλου. Ὅταν οἱ σύντροφοί του ἐξηπλώθησαν εἰς τὴν βάρκαν καὶ ἐγιναν ἀρακτοί, χάρις εἰς τὸ σκότος, ἐπέρασαν μερικὰ λεπτά, τὰ ὁποῖα ἐφάνησαν μακρότατα. Ὁ θόρυβος ἐδιπλασιαζέτο εἰς τὴν προκουμαίαν. Οἱ συλληφθέντες ἀνθίσταντο ἀκόμη. Τὰ «γιοῦχα» τοῦ πλήθους ἤβησαν, — καὶ πρὸς ποῖον ἄλλον ἦτο δυνατὸν ν' ἀπευθύνονται παρὰ πρὸς τοὺς δύο πειρατὰς, τοὺς ἀξίους συντρόφους τοῦ διαβόητου Μάρκελ; Ἐκινδύνευαν λοιπὸν νὰ συλληφθοῦν πάλιν ὅλοι καὶ νὰ σταλοῦν ἐκ νέου εἰς τὰς φυλακάς; . . .

Τέλος οἱ φωναὶ ἐμετριάσθησαν. Ἡ ἐνωμοτία τῶν ἀστυφυλάκων ἀπεμακρύνετο μὲ τοὺς δύο συλληφθέντας πρὸς τὸ ἀντίθετον μέρος τῆς προκουμαίας. Ἀμείσως κίνδυνος δὲν ὑπῆρχε, δι' ἐκείνην τὴν στιγμήν τοῦλάχιστον. Ἀλλὰ τώρα, τί νὰ κάμουν; Ὁ ναύκληρος καὶ ὁ μάγειρος, εἴτε πιναμένοι εἴτε μὴ, ἔλειπαν, καὶ μὲ δύο ἄνδρας ὀλιγωτέρον, κἀπως δύσκολον ἦτο νὰ ἐκτελεσθῇ τὸ σχέδιον, τὸ ὁποῖον ἦτο τόσο θρασύ καὶ ὅταν ἀκίμη ἦσαν δέκα οἱ σύντροφοι! . . . Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἔπρεπε νὰ χρησιμοποιήσουν τὴν βάρκαν διὰ ν' ἀπομακρυνθοῦν, νὰ ἐβγουν εἰς κανὲν ἐρημικὸν σημεῖον τοῦ κόλπου, καὶ ἀπὸ ἐκεῖ νὰ φύγουν εἰς τὴν ἐξοχὴν.

Πρὶν ἀποφασίσῃ ὁμως ὀριστικῶς, ὁ Χάρρης Μάρκελ ἀνέβη εἰς τὴν ἀποβάθραν. Μὴ βλέπων κανένα εἰς τὴν προκουμαίαν, ἐσκέφθη νὰ ἐμβῇ πάλιν εἰς τὴν βάρκαν καὶ νὰ τραβήξῃ ἀνοιχτά, ὅταν δύο ἄνθρωποι ἐφάνησαν εἰς τὴν καμπὴν ἐνδὸς δρόμου, διευθυνόμενοι μὲ γοργὰ βήματα πρὸς τὸ μέρος του, — ὁ ναύκληρος καὶ ὁ μάγειρος. Ἀστυφύλαξ κανεὶς δὲν τοὺς κατεδίωκε, διὰ τὸν ἀπλοῦστατον λόγον ὅτι οἱ συλληφθέντες ἦσαν δύο ἄλλοι ναῦται, οἱ ὅποιοι εἶχαν κτυπήσῃ ἕνα τρίτον, εἰς τὴν ταβέρναν ἀκριθῶς τῆς «Κυκλῆς Ἀλώπεκος».

Ὁ Τζὼν Κάρπεντερ καὶ ὁ Ρανυᾶς Κῶφ, ὅταν εἶδαν ὅτι δὲν ἤμπορευσαν νὰ περάσουν μέσα ἀπὸ τὸ πλῆθος καὶ τοὺς ἀστυφύλακας, ἐπῆραν τὸν ἀνήφορον καὶ κατέβησαν εἰς τὴν προκουμαίαν ἀπὸ ἄλλον δρόμον. Δι' αὐτὸ εἶχαν ἀργήσῃ τόσο πολύ.

— Στὴ βάρκα καὶ ἀβάρα! διέταξε λακωνικῶς ὁ Χάρρης Μάρκελ ὅταν ἤκουσε τὰς ἐξηγήσεις των διὰ τὴν ἀργοπορίαν των.

Ἐπεβίβασθησαν καὶ εἰ τρεῖς ἀμέσως. Τέσσαρες ναῦται ἐκάθηοντο εἰς τοὺς πάγκους, μὲ τὰ κουτιά εἰς τοὺς σκαρμούς.

Ἡ μαπαρὸμα ἐλόθη ἀμέσως. Ὁ ναύκληρος ἐπίασε τὸ τιμόνι. Εἶχαν ἔλθῃ ἄλλοτε πολλὰς φορὰς εἰς τὸν λιμένα καὶ ἐγνώριζε πολὺ καλά τὰ κατατόπια του. Καὶ μὲ κλειστὰ μάτια ἤμπορούσε νὰ διευθυνθῇ πρὸς τὸν μικρὸν ὄρμον τοῦ

Φάρμαρ, ὅπου ἦτον ἀραγμένος ὁ «Γοργός», δύο μίλλια μακρὰν ἀπὸ τὴν ξυλίην ἀποβάθραν. Ἐκτὸς τούτου θὰ ἐβλεπαν καὶ τὸν φανὸν, τὸν ὁποῖον κάθε πλοῖον ὑφῆνε κατά τὸν κανονισμὸν εἰς τὸν πρότονον τοῦ προβόλου, ὅταν εἶνε ἀραγμένον εἰς ὄρμον ἢ λιμένα . . .

Καθ' ὅσον ἀπεμακρύνετο ἡ λέμβος, τὰ τελευταῖα φῶτα τῆς πόλεως ἐβυθίζοντο εἰς τὴν πυκνὴν οὐμίχλην. Ἄνεμος δὲν ἐφυσούσε καθόλου, εὐδὲ κυματισμὸς κανεὶς ἐγίνετο εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὄρμου. Ἐπομένως τελεία γαλήνη ἔπρεπε νὰ βασιλεύῃ εἰς τὸ πέλαγος.

Ἐπέρασαν εἴκοσι λεπτά τῆς ὥρας, καὶ ἡ λέμβος ἀνέκοψε τὸν δρόμον τῆς.

Ὁ Τζὼν Κάρπεντερ ἀνεσηκώθη ἀπὸ τὴν θέσιν του καὶ εἶπε:

— Ἐνα φανάρι. . . ἐκεῖ!

Ἐνα ἄσπρο φῶς ἐλαμπεν εἰς ὕψος δεκαπέντε ποδῶν ἐπάνω ἀπὸ τὰ νερά, εἰς ἀπόστασιν ἑκατὸν ὀργυιῶν.

Ἡ λέμβος, ἀφοῦ ἐπλησίασεν εἰς τὸ ἥμισυ τῆς ἀποστάσεως, ἐκείνης, ἐμεινεν ἀκίνητος.

Ἀμφιβολία δὲν ὑπῆρχε. Τὸ πλοῖον ἐκεῖνο ἦτο ὁ «Γοργός», ἀφοῦ καθ' ὅλας τὰς πληροφορίες, κανὲν ἄλλο δὲν ἦτο τότε ἀραγμένον εἰς τὸν ὄρμισκον Φάρμαρ. Ἐπρεπε λοιπὸν νὰ πῆσεν δίπλα του χωρὶς νὰ ἐνοηθοῦν, χωρὶς νὰ τοὺς πάρῃ εἰδησὶν ὁ σκοπὸς, ὁ ὁποῖος χωρὶς ἄλλο θὰ ἦτο τοποθετημένος ἐπὶ τοῦ καλαστρώματος. Δι' αὐτὸ ἐπέτρωσεν τὰ κουτιά, καὶ τὸ ρεῦμα μόνον του, παρέσυρε τὴν λέμβον πρὸς τὸ μέρος τοῦ πλοίου.

Τὴν στιγμήν ἐκείνην τὸ πλοῖον ἐστρεφεν ἐπ' ἀγκύρας. Εἶχεν ἀρχίσῃ ἡ πλημμυρίς, ἀλλὰ χωρὶς νὰ φέρῃ τὸ ἐλάχιστον ἀεράκι ἀπὸ τὸ πέλαγος. Ὅπως δὴ ποτε ὁ «Γοργός» παρουσίαζε τὴν πρῶράν του πρὸς τὴν εἴσοδον τοῦ ὄρμου καὶ τὴν πρὸμνην του πρὸς τὸν μυχὸν τοῦ λιμενίσκου Φάρμαρ, τὸν ὁποῖον ἔκλειε ἐν μικρὸν ἀκρωτήριον νοτιανατολικῶς.

Εἶχεν ἐννοήσῃ ἄρα γε ὁ σκοπὸς τοὺς πειρατὰς; Πρὸς στιγμήν ἡ σκιὰ του ἐφάνη εἰς τὸ κάσσαρο, κατόπιν ἔσκυψεν ἐπάνω εἰς τὴν κουπκιστὴν, καὶ ἐστρεψε τὴν κεφαλὴν δεξιᾶ καὶ ἀριστερᾶ, ὡς ἄνθρωπος ζητῶν νὰ ἰδῇ μέσα εἰς τὸ σκότος.

Ὁ Χάρρης Μάρκελ καὶ οἱ ἄλλοι εἶχαν ζαρώσῃ μέσα εἰς τὴν λέμβον. Ἀλλὰ, ἀφοῦ ἐμεινεν ἐλίγας στιγμὰς ἐπάνω εἰς τὸ κάσσαρο, ὁ ναύτης ἐπανήλθεν εἰς τὴν θέσιν του ἐμπρὸς. Δὲν τον ἤκουσαν νὰ φωνάξῃ. Δὲν εἶχε κἀν ἰδῆ τὴν λέμβον, ἢ ὁποῖα ἐπλησίαζεν ἀθροῦδος.

Μετ' ἐλίγας στιγμὰς, ἡ λέμβος παρέπλεσε τὴν πλευρὰν τοῦ πλοίου καὶ ἐσταματοῦσε κάτω ἀπὸ τὰ ἐξάρτια τοῦ μεγάλου ἰστού.

(Ἔπεται συνέχεια) N. ΠΟΡΙΑΤΗΣ

ΤΑ ΠΑΛΑΤΙΑ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.
ΤΟ ΠΑΡΑΣΗΜΟΝ

Τὸ παράσημον τοῦ Ἡλίου ἦτο ἀπαράλλακτον μὲ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἀπονέμει εἰς τὰ μεγάλα πρόσωπα ὁ Σάχης τῆς Περσίας.

— Καὶ εἶνε δικό μου αὐτό; εἶπεν ἡ Σιβύλλα, κατενθουσιασμένη, ἀλλὰ καὶ σαστισμένη συγχρόνως.

— Ναι, καλὴ μου κόρη. Γνωρίζω διότι σου ἀρέσει πολὺ, καὶ νὰ το κρατήσῃς.

Ἡ Σιβύλλα ἔκαμεν ἕνα σωρὸ ὑποκλίσεις ἀπὸ τὴν χαρὰν τῆς, διὰ νὰ τον εὐχαριστήσῃ.

— Τώρα ὁμως, ἐξηκολούθησεν ὁ Ἡλιος, ἐγὼ πρέπει νὰ πηγαίνω, διότι εἶ-

«Εὐρέθη μέσα στὰ ἡλιοτρόπια.» (Σελ. 61, στήλ. 6'.)

— Τώρα, τῆς εἶπεν ὁ ἱπποτάκος, ὁ ὁποῖος εἶχε μείνῃ κοντὰ τῆς, θὰ κατεβούμε κάτω μὲ τὸν Ἀερόλιθον . . .

— Ἀερόστατον, θελεῖς νὰ πῆς! τὸν διέκοψεν ἡ Σιβύλλα.

— Ὅχι, καλέ, ἀπήντησεν ὁ ἱπποτάκος, μὲ τὸν Ἀερόλιθον ποῦ τρέχει σὺν κόκκινη φωτιά εἰς τὸν ἀέρα!

Δὲν ἐπρόφρασε νὰ το εἰπῇ, καὶ κατὶ κόκκινο ἔλαμπεν ἐμπρὸς στὰ μάτια τῆς. Καὶ χωρὶς νὰ το καταλάβῃ πῶς, ἡ Σιβύλλα εὐρέθη μέσα στὰ ἡλιοτρόπια, καὶ ἡ «Λοχίος Πυρροῦλιδης» ἐφετερούργισεν ἐμπρὸς στὸ προσωπάκι τῆς.

Οὔτε ἱπποτής, οὔτε παλάτια, οὔτε τίποτε ἕκτατον δὲν ἦτο γύρω τῆς.

— Μπα! τί γρήγορα ποῦ ἐπέστρεψα στὸν κῆπό μας! ἐφώνησε ἡ Σιβύλλα.

Ἐδῶσε μιά, νὰ τρέξῃ σὶς σπίτι καὶ νὰ πῇ τῆς μιμῶς τῆς τὰ ὠραία πράγματα ποῦ εἶχεν ἰδῆ.

Ἀλλὰ ἡ μεγάλη ἀλυσίδω τοῦ παρασήμου ἐμπλέχθη εἰς τὰ κλαδιά, καὶ, καθὼς ἐστάθη ἡ Σιβύλλα διὰ νὰ τὴν ξεμπλέξῃ, ἤκουσε τὸν πατέρα τῆς νὰ τῆς φωνάζῃ:

— Τί κάνεις αὐτοῦ, Σιβύλλα;

— ὦ! μπαμπά μου, ἀπήντησεν ἡ μικρὴ, κύτταξε τί μου χάρισαν!

Καὶ εἶδειξε τὸ παράσημόν της.

— Μπα! αὐτὸ εἶνε τὸ παράσημό μου! τὸ παράσημον τοῦ Ἡλίου τῆς Περσίας, καὶ ἐγὼ δὲν ἤξευρα ποῦ το εἶχα βάλῃ!

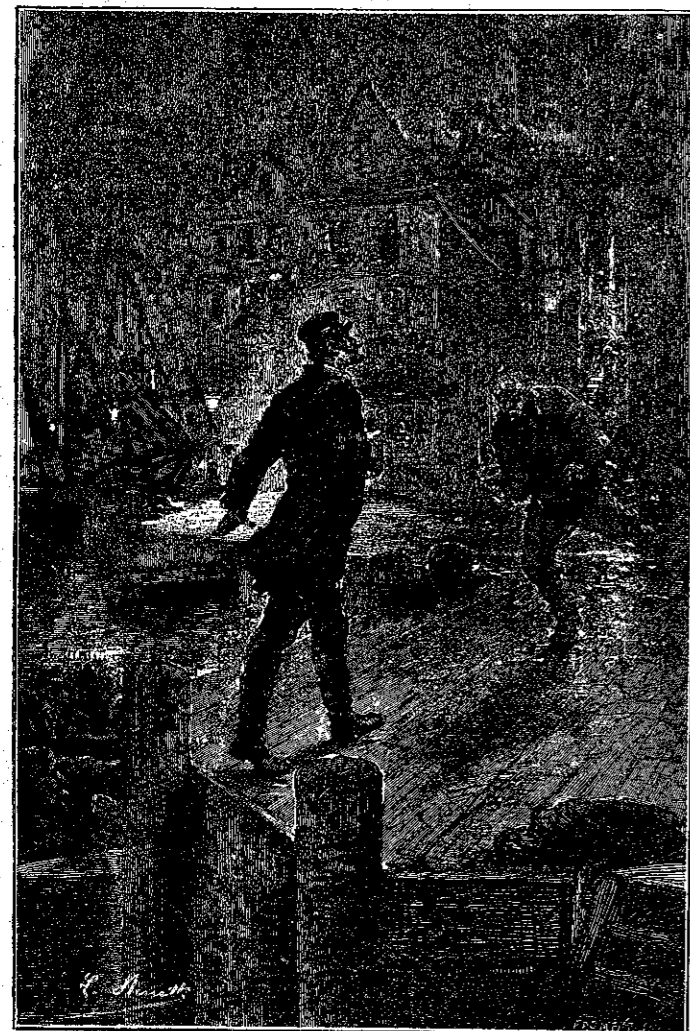
— Καλέ, ὄχι, μπαμπά μου! εἶνε τὸ δικό μου. Νά, τώρα δά, μοῦ το ἐχάρισε ὁ ἴδιος ὁ Μεγάλος Ἡλιος διὰ τὴν καλὴν διαγωγὴν μου, ὅταν ἐπῆγα νὰ τον ἐπισκεφθῶ στὰ παλάτια του.

Ὁ πατέρας τῆς ἄρχισε τὰ γέλια. Ἐκατάλαβεν ἀπὸ αὐτὰ διότι ἡ κόρη του εἶχεν ἀποκοιμηθῆ στὸν ἥλιο, καὶ ὅτι εἶχεν ἰδῆ ἕνα ὠραῖον ὄνειρον.

— Νά τος κι' ὅλας! τὸν βλέπετε; Πηγαίνει νὰ κοιμηθῇ! ἐξηκολούθησεν ἡ Σιβύλλα.

Καὶ μὲ τὰ μάτια τῆς γεμάτα ἀπὸ θαυμασμὸν, ἐστάθη νὰ κυτάξῃ πρὸς τὴν δύσιν.

Εἰς τὸν ἀνοιχτογάλλον οὐρανὸν ἦσαν σκορπισμένα ὀλοπόρφυρα σύννεφα, χρυσωμένα γύρω-γύρω μὲ χρυσοῦν λάμψιν. Καὶ μακρὰ, πολὺ μακρὰ, πέραν ἀπὸ τὰ χωράφια μὲ τὰ χρυσοῦ στάχυα, ἡ Σιβύλλα εἶδε τὸν Ἡλίον νὰ κατεβαίνῃ μεγαλοπρεπέστατα καὶ λίγο-λίγο νὰ χάνε-

«Ὁ Κόρτης ἐσπευσε νὰ ἐπιστρέψῃ.» (Σελ. 60, στήλ. 6'.)

προκουμαίας, ἐκ τῶν ὁποίων ἀρκετὰ εἶχαν φωτισμένα τὰ παράθυρά των. Ἐπλησίασεν εἰς ἕνα ἀπὸ τοὺς καθετοὺς δρόμους, καὶ ἐκύτταξε μὲ προσοχὴν καθὼς ἄνθρωπον ἐργόμενον ἀπὸ ἐκεῖ πρὸς τὴν προκουμαίαν. Ἐκύτταζεν ὁμως καὶ ὀπίσω του, καὶ ἐτέντωνε τὰ αὐτιά του εἰς τὸν ἐλάχιστον θόρυβον, διότι ἐνδεχόμενον ἦτο νὰ ἐμφανισθοῦν οἱ ἀστυφύλακες διὰ νὰ συνεχίσουν τὰς ἐρεῦνας των εἰς τὰς λέμβους καὶ εἰς τὰ πλοῖα τοῦ λιμένος.

Ἐξαφνα ὁ Χάρρης Μάρκελ καὶ οἱ ἄλλοι ἐτινάχθησαν ἐντρομοί, καὶ ἐπί-

τητα, θὰ ἦσαν ὁ ναύκληρος καὶ ὁ μάγειρος.

— Τοῦ; ἐπίασαν . . . τοῦ; ἐπίασαν! εἶπεν ἕνας.

— Καὶ τώρα, πῶς νὰ τοὺς γλυτώσωμε! εἶπεν ἕνας ἄλλος.

— Σαπλαθῆτε ὅλοι κάτω! διέταξεν ὁ Χάρρης Μάρκελ.

Φρόνιμον τὸ μέτρον, διότι ἂν οἱ δύο καθυστερήσαντες εἶχαν περιπέσῃ εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἀστυνομικῶν, αὐτοὶ βεβαίως θὰ ἔκαμναν τὸν συλλογισμὸν ὅτι καὶ οἱ ἄλλοι δὲν εὕρισκοντο μακρὰν, καὶ δὲν θ' ἄρναν οὔτε καράβι οὔτε βαρκουῖλα

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ

Συνιστώμενον υπό του Υπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχόν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ἘΝ ἘΤΟΣ.
Ἐσωτερικῶν φρ. 7.—Ἐξωτερικῶν φρ. χρ. 8
Δι' ἀποστολὰς ἔρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς καὶ εἶνε προπληρωτέαι δι' ἕν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ἘΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.—Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0.15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθήναις
Ὀδὸς Εὐρυπίδου, ἀριθ. 38, παρὰ τὸ Βαρθολομαῖον

Ἐν Ἀθήναις, 28 Φεβρουαρίου 1904 Ἔτος 26*—Ἀριθ. 9

ΟΙ ΑΡΙΣΤΕΙΣ ΤΑΞΙΔΕΥΟΥΝ

[ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ὑΠὸ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ] ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 5.
ΤΟ ΠΛΟΙΟΝ ΑΛΛΑΖΕΙ ΚΥΡΙΟΥΣ

Ἀπὸ ἐκεῖ ἦτο εὐκόλος ἡ ἀνάβασις. Ἄλλως τε ὁ «Γοργός» δὲν ὑψύτο παρὰ μόνον ἕξ πόδας ὑπὲρ τὴν ἰσχυρὴν γρῆμίνην του, καὶ εὐκόλον ἦτο νὰ σκαλώσουν καὶ ν' ἀνεβούν ἐπάνω ὁ Χάρρης Μάρκελ καὶ οἱ σύντροφοί του. Ἀμα ἐδέθη ἡ λέμβος εἰς τὰ ἐξάρτια,

ὅπου ὁ Κόρτης εἶπε μὲ χαμηλὴν φωνήν: — Τὸν κηπετιάνο τώρα! Ὁ θλαμισκός τοῦ πλοιοῦρχου Πάξτων κατεῖχεν, ὑπὸ τὸ κάσαρο, τὴν ἀριστερὰν γωνίαν. Εἶχε θύραν πρὸς τὴν αἴθουσαν, ἐφώτιζετο δὲ ἀπὸ ἕν παραθύρον, τὸ ὅπου ἄνοιγε πρὸς τὸ κατὰ στρωμα. Ἀπὸ τὸ παράθυρον ἐφαίνετο μὲ τὸ κατεβασμένον κουρτινάκι, ἐφαίνετο τὸ φῶς μίαν ναυτικὴν κρεμαστὴν λάμπαν. Ὁ πλοιοῦρχος Πάξτων δὲν εἶχε καταλιθῆ ἀκόμη. Ἐβαζε τάξιν εἰς τὰ ἔγγραφα τοῦ πλοίου, διότι ἐσκόπευε νὰ

κάμην πανιὰ μὲ τὴν προωιὴν ἀμπωτίν, ἀμα ἤρχοντο οἱ ἐπιβάται του. Ἐξάφνα, ἡ θύρα τοῦ θλαμισκοῦ ἀνοίξε, καὶ πρὶν προσθάσῃ νὰ καταλάβῃ τί συνέβαινε, ὁ πλοιοῦρχος, πληγωμένος θανατηφόρως μὲ τὸ μαχαίρι τοῦ Χάρρη Μάρκελ, ἐφώναξ βρχνά: — Βοήθεια!... Βοήθεια!... Ἦκουσαν τὰς φωνὰς του οἱ ναῦται ἀπὸ τὸ ὑπόφραγμα τῆς πύρας, καὶ πέντε ἢ ἕξ ἐβγήκαν τρέχοντες ἀπὸ τὸ κουβούσι. Ὁ Κόρτης καὶ οἱ ἄλλοι τοὺς ἐπερίμεναν εἰς τὴν ἐξόδον, καὶ ἐναν-ἐναν τοῦ ἐβγαίνε, τὸν ἐκτυποῦσαν πρὶν προσθίῃ νὰ προφυλαχθῇ. Ἐντὸς ὀλίγων στιγμῶν, ἕξ ναῦται ἐξῆλθον ἀπὸ τὸ πλοῖον ἐπάνω στὸ κατὰ στρωμα. Μερικοὶ ἀπὸ αὐτοῦ, πρὶν ἐκπνεύσουν, ἐβγαλάν ἀγρία ξιφωνητὰ, ἀπὸ τὸν πόνον καὶ τὴν τρομάραν. Ἀλλὰ ποῖος νὰ τοὺς βοηθήσῃ, καὶ ποῖος νὰ τοὺς βοηθήσῃ εἰς τὸν ἐρημικὸν ἐκεῖνον ὄρμιον σκον, ὅπου ἦτο ἀρχόμενος ἐλομόναχος ὁ «Γοργός», μέσα εἰς τὸ βαθὺ σκότος;... Ἐξ ναῦται καὶ ὁ πλοιοῦρχος βεβαίως δὲν ἀπεπέλουν ὅλον τὸ πλήρωμα. Θὰ ἦσαν καὶ ἄλλοι εἰς τὸ ὑπόφραγμα, καὶ δὲν εἶχαν τὴν τόλμην νὰ ἐβγουν ἐπάνω. Τοῦς ἐτράβηξαν ἀπὸ ἐκεῖ, μὲ ὄλην τὴν ἀντίστασιν των, καὶ μετ' ὀλίγας στιγμῶν, τὸ κατὰ στρωμα ἐγίνε κατακόκκινον ἀπὸ τὸ αἷμα ἐνδεκα πτωμάτων. — Στὴ θάλασσαν τὰ κορμιά τους! ἐφώναξ ὁ Κόρτης. Καὶ ἐσκόπευε νὰ σηκώσῃ ἐν πτώμα καὶ νὰ τὸ πετάξῃ ἐπάνω ἀπὸ τὴν κουπαστὴν. — Στάσου... διέτα-

ὁ Ρανυῆς Κώρ ἤγαφεν ἕνα φανόν... (Σελ. 66, στήλ. γ')

ΔΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 49

622. Παλαιὸς (πᾶ, λᾶ μῦς.) — 623. Ῥωμος-ἄμος. — 624. Ὀδοῦς-οὐδός. — 625. Σύν. 626. Ἀ Δ Δ Η 627. Ἄρπα. — 628. (Ἀ Δ Δ Α Μ κυροῦται.) 629. Μένω—ω Δ Α Μ Α = μὲν + (ἔριον)—Ρίον = Η Μ Α Ρ ε + (Λάτιος—Ἴος =) Ἰά + (Ὅσσα — σά =) ος = ΜΕΝΕΛΑΟΣ. — 630. Ὅτι ὁ μὲν ἀγράμματος εἶνε ζύλον ἀπελέκτων, τὸ δὲ ζόανον ζύλον πελεκημένον. — 631. ΠΡΩΤΟΜΕΔΕΙΑ (ΠΡΩτεύς, ΤΟμυρις, ΜΕνέλαος, ΔΕῖναρχος, Ἄνουβις.) — 63. Τὰ ἀλύκτα παρὰ ἀνθρώπους δυνατὰ εἶσι παρὰ τῷ Θεῷ. — 633. Ὑς ὑπὸ ῥόπαλον νδραμεῖται. — 634. Ὁ λύκος σχηματίζεται ἀπὸ τὸ ἐπάνω μέρος τοῦ κορμοῦ, καὶ ἀπὸ μερικὸς κλάδους τοῦ ἀριστερᾶ τῆς Μαγικῆς Εἰκόνας δένδρου, ὅπως φαίνεται καὶ εἰς τὴν ἀπέναντι εἰκόνα. Ἡ Μαγικὴ Εἰκὼν πρέπει νὰ στραφῇ οὕτως, ὥστε ἡ πρὸς τὰ δεξιὰ πλευρὰ νὰ γίνῃ βᾶσις.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Ἡ λέξις λεπτὰ 10, διὰ δι τοῖς συνδρομηταῖς μᾶς λεπτὰ 5 μόνον. Ἐνάγκητος ὅρος 10 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ διαγινόμεναι τῶν 10 πληροῦνται ὡς νὰ ἦσαν 10 λέξεις.]

Α νταλλάσσω εἰκονογραφημένα δελτάρια πανταχόθεν. — Γεώργιος Ι. Κουτσογεώργος, Poste-restante, Βῶλος (Grèce). (Δ, 21)

Ε νεκα ἀσχολιῶν, καὶ τὴν ἀνταλλαγὴν δελταρίων. Ἀδύτης Στοιχειογράφου μου Σ. Σουδαλιτῆς. — Φώτιος Ἐμ. Παιπουλίδης. (Δ, 22)

Ε ὑχαριστῶ τὸν Σ. Ι Πανουσίου διὰ τὰ πατριωτικώτατα καὶ τὰ ὑποσχθέντα μοι ποιήματα. — Γάτος τῆς Ἀνατολῆς. Φ. Α. Ζησιάνης. (Δ, 23)

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

(Ἰδρύθη τῷ 1879)

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Διὰ τὸ Ἐσωτερικόν: δραχ. 7
Διὰ τὸ Ἐξωτερικόν: φρ. χρ. 8
Δι' ἀποστολὰς ἔρχονται ἀπὸ τὴν 1ην οἰουθήμετου μηνὸς καὶ εἶνε προπληρωτέαι δι' ἕν ἔτος.

ΑΓΟΡΑΣΤΑΙ ΚΑΤΑ ΦΥΛΛΟΝ

Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται λεπτὰ 15
Τὰ διπλᾶ φύλλα λεπτὰ 30
[Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φρ. 0.15 καὶ φρ. 0.30]

Οἱ κατὰ φύλλον ἀγορασταὶ δύνωνται νὰ ποικιλήσουν διὰ τὰ δικαιώματα τοῦ συνδρομητοῦ, πληρώνοντες ἐφάπαξ δι' ἕν ἔτος φρ. 1.20, καὶ διὰ τὸ Ἐξωτερικόν φρ. 1.20.

Οἱ ἐν Ἀθήναις δύνανται νὰγοράζον τὸ φύλλον καὶ ἀπ' εὐθείας ἐκ τοῦ Γραφείου. Ἄλλοι ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ πρέπει νὰ συνεννοηθοῦν πρὸς τινα τῶν ἐν τῇ πόλει των Πρακτόρων τῆς Διαπλάσεως, ἢ τοῖς τῶν τακτικῶν συνδρομητῶν, ὅσοι ἔχουν ἀναλάβῃ τὴν εὐγενῆ φροντίδα τῆς διαδόσεως τοῦ φύλλου μας.

Ἀθηνᾶς ([ΕΕΕ] διὰ τὰς δύο ὥραϊκας ἐπιστολάς σου) Νοητὴν Ρομφαίαν ([ΕΕΕ] καὶ τὰς ἰδικίας σου) ἐδιδάσσα μὲ τὴν αὐτὴν εὐχαριστήσιν) Βάσκιον δὲ Γάμιλ κτλ. κτλ.

Εἰς δσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τῆς 14 Φεβρουαρίου θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Ἀεὶ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 31 Μαρτίου

Ὁ χάρις τῶν λύσεων, καὶ τοῦ ὅπουλον δεινὸν νὰ γράψωσιν εἰς τὰς λύσεις τὸν οὐ διαγνωσθέντα, παύεται ἐν τῷ Ἰαννουαρίῳ μὲν οἱ φανίλλοι, ὡν ἕκαστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1.

83. Ἀεζιγράφος.
Τὸ πρῶτον εἶνε πρόθεσις, τὸ δευτέρον μου μέλος τὸ ἔσχατόν μου ἴδιον. Καὶ τόνουα τὸ ἴδιον. Ὅτι εὐρῆς ὅτι ἔχουσι Συναπτικὸν βιβλίον. Καὶ φόνου ἐργαλείων. Ὡς λυτὰ μου, σὸ τέλος.
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Λυσοχάρου

84. Μεταγραμματισμός.
Βγάλε ΜΓ καὶ βάλε ΧΓ, Καὶ θὰ ἴδῃς εἰς τὸ λεπτὸ Ἄπ' ἀρχαῖον ἄθλητή, Κάποιον Ἑλληνα σοφῶ.
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Χρηπίτου Ἀσιτοῦ

85. Ἀναγραμματισμός.
Μόνου μία χίρι σου ζητῶ, ὡς εἶμαι ἐν μάρισξ. Κ' εὐρύς σὸ σῶλά σου πηδῶ, ἂν μάναγραμματισξ.
Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ζίνας

86. Ἀστῆρ.
Νάντικατασταθοῦν οἱ ἀστερισκοὶ διὰ γραμματικῶν οὕτως, ὥστε νὰναγινώσκεται: καθίτως ἀρχαία Βασιλόπαις ὄριζοῦτιως ὀνομα πλοίου, διαγωνίως δὲ νῆσος τῆς Ἑλλάδος καὶ χωρίον τῆς Ἀττικῆς.
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ζδ - Ζδ.

87-88. Λογοπαίγνια.

1.—Ποῖος ἰχθύς εὐρίσκεται εἰς τὴν Γεωμετρίαν; 2.—Ποῖον ὄρος εὐρίσκεται εἰς τὰ Παντοπωλεῖα; Ἐστάλη ἀπὸ τοῦ Ταπεινοῦ Γιωσμί.

89. Μαγικὴ Εἰκὼν ἄνευ εἰκόνας.
Κατὰ καλὴν φαγοσίμμον, ἔφερον ὁ ποτέμας τοῦ Τάκη καὶ τῆς Ἀνθῆς. Ἄλλ' ἐνῶ ἄνοιγε τὸ χαρτί, ὁ Τάκης ἐβήκεν ἔξω. «Ποῦ πᾶς, Τάκη;» τὸ ἐρωτᾷ ἡ Ἀνθῆ. «Μιὰ σιγμὴ καὶ ἔφθασα ἰ ἀπαντᾷ ἐκεῖνος. Φύλαξέ μου τὸ μυστό.» Ἄλλ' ἔως νὰ γυρίσῃ, ἡ Ἀνθῆ τὸ εἶχε φάγῃ ὄλον. Τί ἦτο; Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ροδοχέρου Βιολίτας

90. Μαγικὸν Γράμμα μετ' Ἀκροστιχίδος.
Τῇ ἀνταλλαγῇ ἐνός γράμματος ἐκάστης τῶν κάτωθι λέξεων δι' ἐνός ἄλλου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, σχηματίζουσιν ἄλλας τῶσας λέξεις, τῶν ὁποίων τάρχηκά νὰποτελοῦν ἀρχαῖοῦστον Βασιλέα:
Νομιάς, τάσις, γῆσοᾶ, ἀριώσις, Στυλις.
Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἀδωσῆς Καρδίας

91. Φωνηεντόλιπον.
δς - ζμρν - κ - νδρς - σφ
Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Μικῆς Ἀνδοπόμου

92. Γρίφος.
Ἐλλάς
Ἄγγλια σίτο
Κίνα ρίτο
Δανία
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Σπίνου

δύνημον τοῦτο σοῦ ἐνεκρήθῃ εἰς τὸ θον φύλαξίν.) Ἐνδοξὸν Μεσολόγγιον (ἡ Συλλογὴ τῶν ἐλλήνων πρὸ πολλοῦ) Δωδοφῆν (πιστεύω ὅτι ἔλαβες τὸ δελτίριον τοῦ κ. Π.) Νάραξισσὸν (μὴν ἀνησυχῆς, ἢ παράλειψις; δὲν ἦτο καὶ τὸσον σπουδαία) Ἡμεροδείκτην (ἔστειλα, εὐχαριστῶ πολὺ δι' ἔσα γράφεις) Κόμητα Ζιλ δὲ Μιρμῶν (λοπὸν, τί ἀποτελέσματα εἶχεν ἡ μελέτη σου; καμπρὲ, δὲν ἀμειβάλλω) Φασουλὴν Φιλόσοφον (τὸ Σῆμα ἐστάλη) Λόφον τοῦ Γάνου (ἔστειλα) Ἄστειον Ὀμμα (τὸ ὅπουλον κατανοουιάσθη ὁ ἀν εἶδε τὸ Σῆμα εἰς τὰς χεῖρας εἰς φίλου μου, καὶ εἰς πρώτην εὐκαιρίαν θά το ἀποκτήσῃ) Ἐρροθᾶν Καμῆλιαν (εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ ἐσοπάδωμ) Ὀλοῖ σὲ ἀντασπάζοντα Ἰλαρηγορᾶ Ἀγγελοῦ (ἔχει καλῶς) Πανταχοῦ Παρόντα (ναί, ἡμεῖς φέτος, δὲν εἶχαμεν ὕψις κομμάτα, οὔτε ἴλιπτε' ζεῦρω κα' ἐγὼ διατί;) Γεώργιον Παπαδημητρίου (σοῦ ἔστειλα τὰ φύλλα τῆς Ἀ' Ἐξαρνήσις εἰς τὴν κλήρωσιν τῶν Ὄρων τοῦ 1903 δὲν συμπεριλήφθης, διότι ἐνεγράφηξ εἰς τὸ μέσον τοῦ ἔτους) Παπαροῦναν τῶν Ἀγγῶν (ἔστειλα ἐκ νέου) Μιχρόν Βιολίτην (ἔλαβες) Ὀλοπὸν τὸ Σῆμα;) Ἀδόντα τῆς Νεμεᾶς (σιγά, σιγά ἀφοῦ ἔχρη τὸσον διόθεσιν καὶ ἐργάζεσαι τὸσον πολὺ, ἀδνετεπεζέλληξ; νικηφόρος, εἶμαι βεβχία) Ροδοδάπυλον Ἡδ ([Ε] ε' εὐχαριστῶ πολὺ δι' ἔσα γράφεις, καὶ διὰ τὸ ποιηματάκι, τὸ ὅπουλον μ' ρυρεῖ τὸσον ἀγίτην) Ἑλληνοπαιδα (ἀπὸ αὐτὰ πού μου γράφεις, θὰ δημοσεύσω μερικὰ εἰς τὸ προσεχές) Μενεῖλις, Ἀρσακειάδα Λαρίσσης (ἔστειλα ἐκ νέου) Π. Α. Κουρῆν, Κουκουναροβρεμῆνον, (μὲ μεγάλην μου εὐχαριστήσιν εἶδα τὴν φωτογραφίαν σου πραγματικῶς, κουκουναροβρεμῆνος!) Περιοδικὴν Τρελλίαν (ναί, τότε εἰμπορεῖς νὰ στείλῃς καὶ ἄλλας Ἀσκήσεις;) Διονυσιάδα Πηγῆν (κατενοουσιασμένη μὲ τὰ ἐρετεινά διηγήματα, καὶ προπάντων μὲ τὸ Ἡμερολόγιον Ὀρφανῆς" ἡ περὶ ἧς μ' ἐρωτᾷ δὲν εἶνε συνδρομητῆρια) Ἄνθος Ἑλλπίδος, Π. Κοκκίτην (ἔστειλα εἰς εὐμορφον δελτίριον!) Ἡρωα Περασία, Ἀγγῆν Φιλίαν (σοῦ ἔγραφα πῶς συνέβη τὸ λάθος; μὲ τὰς ἐπιταγὰς αὐτὸ τὸ παθαίνω κάποτε, ὁσάκις στέλλονται εἶτε ἀπὸ ἄλλην πόλιν εἶτε μὲ ἄλλο ὄνομα, καὶ δὲν εἰςεύρω τίνος εἶνε) Ν. Καπηταρίδην, Βροντήν τοῦ Διδε (διὰ τὴν ὅπουλον ἢ ἡμέρα καθ' ἣν ἔλαβες τὸ πολυπόθητο, Σῆμα, ἦτο ἡμέρα εὐτυχίας; πάντοτε τὸ ἔχει ἐπάνω τῆς καρρωμένου; ἐάν τύχη δὲ νὰ μὴ τὸ φερῇ — τὸ ὅπουλον συμβαίνει πολὺ σπανίως, — τὸ κλειδοῖνε... μὲ δέκα κλειδιὰ!) Δωριδα Παρθένου (εὐχαριστῶ πολὺ μὲ μεγάλην μου χαρὰν θὰ σας γνωρίσω καὶ προσωπικῶς, σὲ καθὼς καὶ τὴν Βασίλισσαν τῶν Κυμάτων, πρὸς τὴν ὅπουλον ἔστειλα τὰ ζητηθέντα) Ταπεινὸ Γιωσμί ([ΕΕ] διὰ τὴν ὥραϊαν ἐπιστολήν μὲ δὲν εἶνε μόνον ἡ πόλις σας; καὶ τὰς Ἀθῆνας φέτος ἤμποροῦσε κανεὶς... νὰ τὰς ἀνομάσῃ «Χώραν τῶν ἀγελάστων») Κρόταλον (πραγματικῶς, ἡ εὐθυμία εἶνε πορῆγων ὕψις, καὶ ὁ γέλιος μέγας ἰατρός) Χρυσόφορον Φλέβα (φιλήσέ μου καὶ τὰ δελτάκια) Ἀγγελοφόρον Περιστερᾶν (βεβαίως θὰ ῥα ἔλαβες τὸ Σῆμα, καὶ φαντάζομαι τὴν χαρὰν σου!) Ἀδόντα τῶν Ἰνδιῶν (τόμου ἔστειλα) Φωτογράφον τοῦ Ἐδισσῶν ([Ε] διὰ τὴν ὥραϊαν περιγραφήν) Ν. Π. Παναγόπουλον (ἔστειλα) Φίλημα Σμιᾶς (τὸ Σῆμα δὲν ἐγίνε μεγαλύτερον, ὄχι, διότι θὰ ἦτο ἀκριβώτερον, ἀλλὰ διότι δὲν θὰ ἦτο κομψόν) Ἀλήθεια, εἶδες πῶς περνοῦν τὰ χρόνια... καὶ αἱ ἡμέραι; καὶ πῶς χάνει κανεὶς τὴν εὐκαιρίαν νὰ ψηφίσῃ χωρὶς νὰ το καταλάβῃ;) Κρυφοδαγκανιάραν (καὶ ἐγὼ ἔμαθα διὰ τὸν χορὸν τοῦ σχολείου αὐτοῦ, ὅτι ἦτο θαυμάσιος; βέβαια ἀφοῦ ἦσαν καὶ Ἐπιτροπὴ!) Γαλήνην (ἔστειλα) Ἀστρον τῆς Ἐσπέρας (ἔμαθα τὸ ὄνομα τῆς Κωνῆς Βίβλου) Μελητογενῆ (τῆς Ἀ' Περὸδου τὰ φυλλάδια τιμᾶνται ἕκαστον λεπτὰ 25 φρ. Β' Περιόδου λεπτὰ 15) Ἀσπίδα τῆς